

Yoel Kitabı ve Laodikya'daki Yedinci Gün Adventist Kilisesi - Sayı Yirmi

Jeff Pippenger
2025-12-26

Yirmi Numara

Yoel kitabı, Tanrı'nın bağının yıkımının dördüncü kuşakta gerçekleştiğini belirtir.

Pethuel oğlu Yoel'e gelen Rab'bin sözü.

Bunu işitin, ey ihtiyarlar; kulak verin, ey ülkenin bütün sakinleri. Bu sizin günlerinizde, hatta babalarınızın günlerinde oldu mu? Bunu çocuklarınıza anlatın; çocuklarınız da kendi çocuklarına, onların çocukları da başka bir nesle anlatsın.

Kesici çekirgenin bıraktığını sıçrayan çekirge yedi; sıçrayan çekirgenin bıraktığını kemiren çekirge yedi; kemiren çekirgenin bıraktığını da yok eden çekirge yedi.

Uyanın, ey sarhoşlar, ve ağlayın; ey şarap içenlerin hepsi, yeni şarap yüzünden feryat edin; çünkü o ağızınızdan kesildi. Joel 1:1-5.

On bakirenin benzetmesi Adventizm'in benzetmesidir ve benzetmedeki uyanış, buğday ile darıcanların ayrıldığı anda gerçekleşir; o noktada darıcanlar, “yeni şaraptan” “kesilip koparıldıkları” gerçeğine uyanırlar. “Kesip ayırmak” ifadesi, Avram'ın ilk antlaşma adımını temsil eder; antlaşmayı kanla tasdik eden ritüelde bir düve, bir dişi keçi ve bir koç iki parçaya kesilmişti. Aynı antlaşma bölümünde Tanrı, dördüncü kuşakta halkını yargıyla ziyaret edeceğini bildirir.

Ve Abram'a dedi: Kesin olarak bil ki soyun kendilerinin olmayan bir ülkede yabancı olacak, onlara kulluk edecek; ve onlar soyuna dört yüz yıl boyunca eziyet edecekler. Ve ayrıca, onlara kulluk edecekleri ulusu ben yargılayacağım; ve ardından büyük mal mülkle çıkacaklar. Sen ise esenlik içinde atalarına kavuşacaksın; olgun bir yaşta gömüleceksin. Ama dördüncü kuşakta buraya yine gelecekler; çünkü Amorluların günahı henüz tamamlanmadı. Yaratılış 15:13-16.

Kehanet dördüncü kuşakta, Musa'nın kuşağında yerine geldiğinde, Rab, Tanrı ile O'nun seçilmiş halkı arasındaki antlaşmanın bir sembolü olarak On Emir'i ilan etti. O on yasadan ikincisinde, Abram'ın dört kuşağının ışığı yüceltildi.

Kendin için hiçbir oyma put, ne yukarıda gökte, ne aşağıda yeryüzünde, ne de yerin altındaki sulara bulunan herhangi bir şeyin suretini yapmayacaksın. Onlara eğilmeyecek ve onlara kulluk etmeyeceksin; çünkü ben, Tanrının olan Rab, kıskanç bir Tanrıyım; benden nefret edenlerin babalarının suçunu çocuklarının üzerinde üçüncü ve dördüncü kuşağa kadar cezalandırırım; ama beni seven ve buyruklarıma uyan binlercesine merhamet gösteririm. Çıkış 20:4-6.

Abram'ın antlaşmasındaki dört nesil, Tanrı'nın kıskanç bir Tanrı olarak karakterinin yüceltilmesi içinde yer aldı. O'nun kıskançlığı, oyma putlarla karşıtlık oluşturur. Abram'ın dördüncü nesliyle

birlikte kademeli bir yargı da görürüz. Yargı, Tanrı'nın halkının esaret altında bulunduğu ulusun üzerineydi; aynı zamanda Tanrı'nın halkının üzerineydi ve bundan sonra da Amurlular yargılanacaktı. Abram, Tanrı'nın evinde başlayıp dünya boyunca kademeli olarak ilerleyen bir yargı sürecini tanımlar ve ikinci emir de bu yargı sürecinin insanlığı Tanrı'dan nefret edenler ve Tanrı'yı sevenler olmak üzere iki sınıfa ayırdığını belirtir. Bu da, "Beni seviyorsanız, buyruklarımı yerine getirin" diye haykıran Pazar Yasası'nı simgeler.

Sina'da Yasa verilirken, Musa'ya Tanrı'nın karakteri gösterilir.

Rab Musa'ya şöyle dedi: Kendin için ilkleri gibi iki taş levha yont; senin kırdığın ilk levhalarda bulunan sözleri bu levhaların üzerine yazacağım. Sabah hazır ol; sabahleyin Sina Dağı'na çık ve dağın tepesinde orada huzuruma çık. Seninle birlikte kimse çıkmamasın; dağın her yerinde hiç kimse görülmesin; o dağın önünde ne sürüler ne de sığırlar otlamasın.

Ve ilkinde benzer iki taş levha yonttu; Musa sabah erkenden kalktı ve Rab'bin ona buyurduğu gibi Sina Dağı'na çıktı ve eline iki taş levhayı aldı. Rab bulut içinde indi, orada onunla birlikte durdu ve Rab'bin adını ilan etti. Rab onun önünden geçti ve ilan etti,

Rab, Rab Tanrı, merhametli ve lütufkâr, çok sabırlı ve iyilik ve gerçeği bol, merhametini binlercesine sürdüren, suç, isyan ve günahı bağışlayan; ama suçluyu asla cezasız bırakmayan; babaların suçunu çocukların üzerine, çocukların çocuklarının üzerine, üçüncü ve dördüncü kuşağa kadar yükleyen.

Ve Musa acele etti, başını yere doğru eğdi ve tapındı. Ve dedi: Şimdi senin gözünde lütuf bulduysam, ya Rab, yalvarırım, Rabbim aramızda yürüsün; çünkü bu dikbaşlı bir halktır; suçumuzu ve günahımızı bağışla ve bizi mirasın olarak al. Çıkış 34:1-9.

Yasanın ikinci kez verilmesi, 1850 öncü çizelgesiyle uyumludur. İlk levhalar kırıldı ve ilk çizelgede rakamlarda bir hata vardı. Eski İsrail böylece yasanın emanetçileri kılındı; modern İsrail ise Tanrı'nın yasanın ve Tanrı'nın peygamberlik sözünün yasalarının emanetçileri kılındı. İki levha ilk kez verildiğinde kampta kelimenin tam anlamıyla bir isyan vardı; 1850 çizelgesi ortaya konulduğunda ise kampta mayalanan ruhsal bir isyan vardı. Abram'ın dördüncü kuşakla ilgili peygamberliği, Musa tarafından dördüncü kuşakta yerine getirildi; Tanrı ikinci emirle dördüncü kuşakta yargı vahyini genişletti. Oyma putlar, Tanrı'ya gerçek tapınmanın sahte karşılığı haline geldi ve Tanrı'nın karakterinin kıskançlığı yargıya bağlandı. Sonra Musa Tanrı'nın yüceliğini gördü. O, Tanrı'nın "adı" ile temsil edildiği üzere, Tanrı'nın kıskançlığını Tanrı'nın karakterinin bir unsuru olarak gördü ve tapınan ile atalarının günahları arasındaki ilişki ortaya kondu.

Mesih tapınağı ilk kez temizlediğinde, öğrenciler O'nun evine duyduğu gayretin O'nu yiyip bitirdiğini hatırladılar. "Gayret" sözcüğü "kıskançlık"tır. Tanrı'nın kıskançlığını ifade eden karakter özelliği, Mesih'i tapınağını temizlemeye sevk eden saikti ve atalarının o günahlarını itiraf etme gereğini vurgulayan peygamberî nitelik, daha sonra Levililer yirmi altıdaki "yedi kat" yargısında tövbeye çağrının vazgeçilmez bir unsuru hâline gelecekti. Avram'ın "dördüncü kuşağı", antlaşma tarihi boyunca ilerledikçe giderek daha büyük bir ağırlık kazanır. Yoel kitabı, son günlerde gerçekleşen geç yağmur zamanını temsil eder. Yoel kitabı, dört kuşak mesajını girişinde sunarak kendi mesajını ortaya koyar; bu tema, Avram'ın Tanrı ile yaptığı üçlü antlaşmanın daha ilk

adımında kayda geçirilmişti. Bu tema Yoel kitabında doruk noktasına ulaşır.

Vaat Edilmiş Topraklar'a varıldıktan sonra Antlaşma Sandığı Şilo'da bulunuyordu; burada, başkâhin olan kötü ve budala Eli ile onun iki yozlaşmış oğlu, Samuel'in çağrılışıyla tezat oluşturur. Antlaşmanın simgesi olan Sandığın yolculuğunda Şilo bir durak olacaktı. Sandık, Eriha surlarının yıkılmasının simgesi olarak kullanıldıktan sonra, Eli ve kötü oğullarının ölümüne kadar yaklaşık dört yüz yıl boyunca Şilo'da kaldı. Daha sonra Filistliler tarafından ele geçirildi ve akabinde Davut Sandığı Yeruşalim'e taşıdığına, Yeruşalim'e muzaffer girişin ilk örneği gerçekleştirilmiş oldu. Antlaşma simgesinin Yeruşalim'e taşınmasının belirtilen amacı, Tanrı'nın adını Yeruşalim'e koymayı seçmiş olmasıydı; O'nun adı kıskançlığıyla ilişkilidir; bu da dördüncü kuşaktaki kıskanç yargısıyla bağlantılıdır.

Pazar yasası çıktığında Rab muzaffer kiliseyi bütün dağlardan ve tepelerden üstün kılacak; uluslar da, "Gelin, Tanrı'nın evine gidelim," diyecekler.

Son günlerde, Rab'bin evinin dağı dağların tepesinde kurulacak, tepelerin üzerine yüceltilecek; bütün uluslar ona akacak. Birçok halk gelip şöyle diyecek: "Gelin, Rab'bin dağına, Yakup'un Tanrısı'nın evine çikalım; O bize yollarını öğretecek, biz de O'nun yollarında yürüyeceğiz." Çünkü yasa Siyon'dan, Rab'bin sözü Yeruşalim'den çıkacak. Yeşaya 2:2, 3.

Rab'bin sözü Yeruşalim'den çıkar; çünkü O, "adını" oraya koymayı seçti. Musa ile birlikte, "Rab bulut içinde indi, orada onunla birlikte durdu ve Rab'bin adını ilan etti. Rab onun önünden geçti ve ilan etti,"

RAB, RAB Tanrı, merhametli ve lütfkâr, çok sabırlı, sevgisi ve gerçeği bol olan; merhametini binlercesi için koruyan, suçu, isyanı ve günahı bağışlayan; ama suçluyu kesinlikle cezasız bırakmayan; babaların suçunun cezasını çocuklarda ve çocukların çocuklarında, üçüncü ve dördüncü kuşağa kadar veren. Çıkış 34:6, 7.

O'nun 'adı' O'nun karakteridir ve Tanrı'nın karakteri son derece karmaşık ve son derece basittir. 'Tanrı sevgidir', O'nun karakterinin kusursuz ama yalın bir ifadesidir. Abram'ın 'yargının dördüncü kuşağı'na ilişkin antlaşma gerçeği, ikinci emrin dördüncü kuşak üzerine getirdiği ek ışıkla 'satr üzerine satır' olarak genişletildi. Ardından Musa'nın deneyimi, O'nun kıskançlığının ışığını ekleyerek dördüncü kuşağın Tanrı'nın karakteriyle bağlantısına dair ışığı genişletir. İlham, karakteri 'düşünceler ve duyguların birleşimi' olarak tanımlamıştır; fakat İlham ayrıca düşüncelerimizin Tanrı'nın düşünceleri gibi olmadığını da bildirmiştir. O'nun karakteri, O'nun düşünceleri ve duygularının birleşimidir ve O'nun karakteri, bizim basit insani düşünce ve duygularımızın çok ötesinde öylesine çok yön içerir ki, aradaki fark, O'nun düşüncelerinin göklerin yerden yüksekliği kadar yüksek olmasıdır.

Çünkü benim düşüncelerim sizin düşünceleriniz değil, sizin yollarınız da benim yollarım değildir, diyor RAB. Çünkü gökler yerden ne kadar yüksekse, benim yollarım da sizin yollarınızdan, düşüncelerim de sizin düşüncelerinizden o kadar yüksektir. Yeşaya 55:8, 9.

Öyleyse, üzerinde düşünülmesi gereken bir insan düşüncesi şu: Eğer Tanrı'nın karakteri O'nun adıyla temsil ediliyorsa, o hâlde Tanrı'nın adının her tezahürü O'nun karakterinin bir tezahürüdür.

Yahuda oymağından Aslan, O'nun peygamberlik sözünü mühürler ve mühürünü açar; Palmoni, Sırların Harika Sayıcısıdır; aynı zamanda kuru topraktan çıkan köktür, yanan çalır, ateş sütunudur, başmelek Mikail'dir ve daha niceleri. Tanrı'nın karakterinin, O'nun çeşitli adlarıyla temsil edilen nitelikleri saymakla bitmez. "Üzerinde düşünülmesi gereken insan düşüncesi" şudur: Tanrı'nın karakterinin var olduğu bilinen bunca farklı ifadesi varken, Abram ile yapılan üçlü antlaşma sürecinin daha ilk adımında—O'nun adını yansıtan antlaşmadaki temel beyan olarak—"dördüncü nesil yargısı"nın yer almasının anlamı nedir?

Ve Abram'a dedi: Kesin olarak bil ki soyun kendilerinin olmayan bir ülkede yabancı olacak, onlara kulluk edecek; ve onlar soyuna dört yüz yıl boyunca eziyet edecekler. Ve ayrıca, onlara kulluk edecekleri ulusu ben yargılayacağım; ve ardından büyük mal mülkle çıkacaklar. Sen ise esenlik içinde atalarına kavuşacaksın; olgun bir yaşta gömüleceksin. Ama dördüncü kuşakta buraya yine gelecekler; çünkü Amorluların günahı henüz tamamlanmadı. Yaratılış 15:13-16.

İnsanların ve ulusların yargıcı olarak Tanrı'nın karakteri, insanlara dört nesille temsil edilen bir sınama dönemi tanır. Tanrı yargıçtır; merhametlidir, sabırlıdır ve insanların ve ulusların yargısını dördüncü nesilde sonuca bağlar. Tanrı'nın seçilmiş bir halkla yaptığı antlaşmadaki temel beyanı, dördüncü nesilde gerçekleşen yargıyı içerir. Birinci meleğin mesajı üç meleğin her birinin mesajlarının tüm özelliklerini nasıl taşıyorsa, aynı şekilde Avram'ın antlaşmasının ilk adımı da üçlü antlaşmanın tüm özelliklerini taşır. Tanrı'nın adı, O'nun dördüncü nesilde yargılayan merhametli yargıç olduğudur. Seçilmiş bir halkın antlaşma tarihindeki diğer her adım o temelin üzerine inşa edilir.

Yoel kitabı, beşinci ayetteki Gece Yarısı Çılgılığı'nın uyanışı bağlamına yerleştirildiğinde ve "yeni şarap" ağızlarından "kesildiğinde", seçilmiş antlaşma halkının o nihai antlaşmaya ilişkin ayrılışına giriş niteliği taşıyan şey, antlaşmanın temel mesajıdır; bu mesaj, antlaşma halkının isyanını ortaya koyar ve "kesilip atılmalarının" dördüncü kuşakta gerçekleşeceğini bildirir. Antlaşmanın temel mesajını anlamadıkları için "kesilip atılırlar".

Yaratılış 15'in dört ayetindeki antlaşmanın o temel mesajı, antlaşmanın kilittası niteliğindeki mesajı son günlerde "yeni şarap" olarak sunulduğunda kullanılan ölçü kamışı—yargı çizgisidir. "Yeni şarap" "kesildiğinde" Efrayim'in sarhoşlarının uyanışıyla ilişkili ciddiyet ancak son yağmurun sınama döneminde, asi seçilmiş halkın nihai dördüncü nesline karşı verilmiş bir yargı ilanının bağlamına yerleştirildiğinde gerçekten anlaşılır.

Yaratılış'ın on yedinci bölümünde, İbrahim'le yapılan üç aşamalı antlaşmanın ikinci adımını buluruz:

Ve Tanrı İbrahim'e dedi: Bunun için antlaşmamı tutacaksın; sen ve senden sonra soyun, kuşakları boyunca. Bu, sizin tutacağınız, benimle senin ve senden sonra soyun arasında olan antlaşmamdır;

Aranızdaki her erkek çocuk sünnet edilecek. Sünnet derinizin etini sünnet edeceksiniz; bu, benimle sizin aranızdaki antlaşmanın bir belirtisi olacak. Aranızda sekiz günlük olan, nesilleriniz boyunca her erkek çocuk, evinizde doğan da, soyunuzdan olmayıp herhangi bir yabancıdan paranızla satın alınan da, sünnet edilecektir. Evinizde doğan da, paranızla satın

alınan da mutlaka sünnet edilecektir; ve antlaşmam bedeninizde ebedî bir antlaşma olacaktır. Sünnet derisinin eti sünnet edilmemiş olan erkek çocuk ise halkının arasından atılacaktır; çünkü antlaşmamı bozmuştur. Yaratılış 17:9-14.

İkinci adım, “kesilip atılma” sembolüne ikinci bir tanık sağlar. “Kesilip atılmak” olarak çevrilen sözcük, kökünü on beşinci bölümde Abram’ın ikiye böldüğü hayvanlardan alır; ve pasajda, sünnet olmayan herkesin antlaşmadan “kesilip atılacağı” belirtilir. Sünnet, Mesih’in bu hakikatleri teyit ettiği antlaşma tarihinde yerini vaftize bıraktı ve bu nedenle O, örneğimiz olarak sekizinci günde diriltildi.

O işaret, gemideki sekiz canla temsil edildiği üzere, sekizinci günde yerine getirilecekti. Görsel sınamanın temsil edildiği yer ikinci adımdır; ister İlyas tarafından gerçekleştirilen yargıdan önce İsrail’in İzebel’in peygamberleri ile İlyas arasında seçim yapması olsun, ister Daniel, Şadrak, Meşak ve Abednego’nun görünüşlerinin kralın yiyeceklerini yiyenlerden daha güzel ve daha semiz görünmesi olsun; ikinci sınav görseldir. Sünnet yaşamın bir işaretidir ve gemideki sekiz can, ölenlerin aksine yaşayanları temsil eder.

Mesih’in tarihinde, antlaşmanın işareti vaftize geçtiğinde, Elçi Pavlus antlaşma tarihindeki büyük değişimi göstermek için tam da bu ayetlerdeki antlaşma tarihini kullandı. Sünnette kesilen bedeni, insanın ilahi olanla ilişkisini ve insanın daha aşağı tabiatının insanın daha yüksek tabiatıyla ilişkisini simgeleyen bir işaret olarak kullandı. Pavlus, öğrencilerine Tanrı’nın peygamberlik sözünü kullanarak öğretti ve (adı Saul’un anlamı olan) “seçilmiş biri” olarak amacı, Tanrı’nın antlaşma halkı olarak harfî İsrail’den ruhsal İsrail’e geçişin temsil ettiği antlaşma tarihindeki büyük değişimi belirlemektir. Kendisine verilen görevi yerine getirirken, peygamberlik mesajını antlaşma tarihi bağlamında sundu.

Yaratılış’ın on yedinci bölümü, nihai omega tamamlanışını Vahiy’in on dördüncü bölümündeki üç melekte bulan üç temel antlaşma adımının ikincisini temsil eder. İkinci adım, sünnet alametiyle temsil edilir; bu alamet, sancak olan ve görünen bir sınavı temsil eden yüz kırk dört bin üzerindeki Tanrı’nın mührünü simgeler. Üç melek, İbrahim’in alfa antlaşmasının omegasıdır. İbrahim için üçüncü adım ise yirmi ikinci bölümdü.

Ve Rab’bin meleği gökten İbrahim’e ikinci kez seslendi ve şöyle dedi: “Kendim üzerine ant içtim,” diyor Rab, “çünkü bunu yaptın ve oğlunu, biricik oğlunu esirgemedin: seni bereketlemekle bereketleyeceğim ve soyunu göklerin yıldızları ve deniz kıyısındaki kum kadar çoğaltacağım; soyun düşmanlarının kapısını ele geçirecek; ve yeryüzündeki bütün uluslar senin soyunda kutsanacak; çünkü sözümü dinledin.” Yaratılış 22:15-18.

Bölümün birinci ayeti şöyle der: "Ve bu olaylardan sonra şöyle oldu ki, Tanrı İbrahim'i denedi ve ona, 'İbrahim,' dedi; o da, 'İşte buradayım,' dedi." Tanrı İbrahim'i denedi; böylece üçüncü antlaşma ilanından önceki son sınavı belirledi. İbrahim sınavı geçince, İbrahim'in üçlü antlaşmasının son dört ayeti ortaya konuldu. Bu bölümde O'nun "antlaşma sesi" olan Tanrı'nın sesine İbrahim "itaat ettiği" için, İbrahim ulusların babası olarak kutsanacaktı. Üçüncü melek bir sınavdır; tıpkı İbrahim'de olduğu gibi, karakteri ortaya koyan bir sınavı temsil eder ve karakter, İbrahim gibi Tanrı'ya inanıp inanmadığınıza dayanır. İbrahim gibi sınavı geçenler, dünyanın bütün uluslarını

toplamak için görevlendirilecektir. Üç bölümden alınan on yedi ayet, Tanrı ile seçilmiş bir halk arasındaki antlaşmayı tanımlar; ve bunu yaparken seçilmiş bir halkın antlaşma tarihinin alfasını temsil eder; ve yine böylece, o ayetler, yüz kırk dört binin ortaya çıkarılmasıyla temsil edilen antlaşma tarihinin omegasını da temsil eder.

Kaçımız, önce sözleşmenin şartlarını incelemeden bir ev ya da araç satın alırdı? Laodikyalı Yedinci Gün Adventistlerinin kaçığı, Tanrı ile yaptıkları antlaşmanın ilk maddesinin, Tanrı'nın kendisini dördüncü nesilde hüküm veren merhametli Tanrı olarak tanıtmışından ibaret olduğunu bilir? Trajedi şudur ki, ne Millerit tarihinin temel gerçeklerini bilirler ne de iddia ettikleri antlaşma ilişkilerinin temel gerçeklerini; ve bu yüzden, kadim İsrail gibi, ziyaret edildikleri zamanı bilmezler. 11 Eylül'de başlayan o ziyaret döneminin sona ermesi ise, gece yarısı uyandırıldıklarında sadece kesilip atılmış olduklarını fark ettikleri zamandır.

Bir sonraki yazıda devam edeceğiz.

18 Nisan'da, yıkılan binalar görüntüsü gözlerimin önünden geçeli iki gün olmuşken, Los Angeles'taki Carr Street Kilisesi'nde bir randevuyu yerine getirmeye gittim. Kiliseye yaklaştığımızda gazete satan çocukların şöyle bağırdığını duyduk: "San Francisco depremlerle yıkıldı!" Yüreğim burkularak bu korkunç felakete dair aceleyle basılmış ilk haberi okudum.

İki hafta sonra, eve dönüş yolculuğumuzda, San Francisco'dan geçtik ve bir fayton kiralayarak o büyük kentte meydana gelen yıkımı görmeye bir buçuk saat ayırdık. Felakete karşı dayanıklı olduğu sanılan binalar enkaza dönmüştü. Bazı durumlarda binalar kısmen toprağa gömülmüştü. Kent, yangına ve depreme dayanıklı yapılar inşa etme konusunda insan dehasının yetersizliğinin en korkunç manzarasını sergiliyordu.

Peygamberi Sefanya aracılığıyla Rab, kötülük yapanların üzerine getireceği yargıları belirtir: 'Yeryüzünden her şeyi bütünüyle yok edeceğim, diyor Rab. İnsanı da hayvanı da yok edeceğim; göğün kuşlarını ve denizin balıklarını ve kötülerle birlikte tökezleme taşlarını da yok edeceğim; ve insanı yeryüzünden yok edeceğim, diyor Rab.'

"Ve Rab'in kurbanı gününde şöyle olacak: Prensleri, kralın çocuklarını ve yabancı giysiler giyenlerin hepsini cezalandıracağım. Aynı gün ayrıca, eşikten atlayıp efendilerinin evlerini zorbalık ve hileyle dolduranların hepsini de cezalandıracağım....

'Ve o gün olacak ki, Yeruslaim'i lambalarla arayacağım ve tortuları üzerinde durulmuş olan adamları, yüreklerinde Rab ne iyilik eder ne de kötülük diyenleri cezalandıracağım. Bu yüzden malları ganimet olacak, evleri de viran olacak; evler de yapacaklar, ama içinde oturmayacaklar; bağlar dikecekler, ama şarabını içmeyecekler.

'Rab'in büyük günü yakındır; yakındır ve büyük bir hızla yaklaşır; işte Rab'in gününün sesi! Orada yiğit acı acı haykıracak. O gün öfke günüdür, sıkıntı ve darlık günüdür, viranlık ve ıssızlık günüdür, karanlık ve kasvet günüdür, bulut ve zifiri karanlık günüdür, surlu kentlere ve yüksek kulelere karşı boru ve savaş çılgılığı günüdür. İnsanların üzerine sıkıntı getireceğim; Rab'be karşı günah işledikleri için körler gibi yürüyecekler. Kanları toz gibi dökülecek, etleri gübre gibi saçılacak. Ne gümüşleri ne de altınları Rab'in öfke gününde onları kurtarabilecektir; ama bütün ülke O'nun kıskançlığının ateşiyle tüketilecektir; çünkü ülkede

yaşayanların hepsini çabucak yok edecektir.' Sefanya 1:2, 3, 8-18.

Tanrı artık daha fazla sabredemez. O'nun yargıları şimdiden bazı yerlerde tecelli etmeye başladı ve yakında O'nun açık hoşnutsuzluğu diğer yerlerde de hissedilecek.

Tanrı'nın duruma egemen olduğunu ortaya koyan bir dizi olay olacak. Gerçek açık ve yanlış anlaşılmaya mahal bırakmayan bir dille ilan edilecek. Bir halk olarak, Kutsal Ruh'un egemen rehberliği altında Rab'bin yolunu hazırlamalıyız. Müjde saflığı içinde sunulacak. Yaşayan su ırmağı seyrinde derinleşip genişleyecek. Yakın ve uzak tüm sahalarda, insanlar tarladan ve zihinleri büyük ölçüde meşgul eden daha sıradan ticari iş ve mesleklerden çağrılacak ve deneyimli kişilerin yanında eğitilecekler. Etkili hizmet etmeyi öğrendikçe gerçeği güçle ilan edecekler. İlahî takdirin en harika işleyişiyle, zorluk dağları kaldırılıp denize atılacak. Yeryüzünde yaşayanlar için çok büyük anlam taşıyan mesaj işitilecek ve anlaşılacak. İnsanlar gerçeğin ne olduğunu bilecek. Hizmet, bütün yeryüzü uyarılıncaya kadar durmadan ilerleyecek, sonra da son gelecek.

Günler geçtikçe, Tanrı'nın yargılarının dünyada olduğu gitgide daha belirginleşiyor. Yangın, sel ve deprem aracılığıyla bu dünyanın sakinlerini yakında geleceğine dair uyarıyor. Dünya tarihindeki büyük krizin gelip çatacağı zaman yaklaşıyor; Tanrı'nın yönetimindeki her hareket yoğun bir ilgi ve tarif edilemez bir endişeyle izlenecek. Peş peşe Tanrı'nın yargıları birbirini izleyecek—yangın, sel ve deprem, savaş ve kan dökülmesiyle birlikte.

Ah, insanlar ziyaret edildikleri zamanı bir bilseler! Bu zaman için sınavıcı gerçeği henüz duymamış olan çok kişi var. Tanrı'nın Ruhunun kendileriyle çekiştiği birçokları var. Tanrı'nın yıkıcı yargılarının zamanı, gerçeğin ne olduğunu öğrenme fırsatı bulamamış olanlar için merhamet zamanıdır. Rab onlara şefkatle bakacaktır. Merhamet dolu yüreği etkilenmiştir; eli hâlâ kurtarmak için uzanmaktadır, oysa içeri girmek istemeyenlere kapı kapanmıştır.

Tanrı'nın merhameti O'nun uzun sabrında görülür. Yargılarını geri tutuyor, uyarı mesajının herkese duyurulmasını bekliyor. Ah, halkımız, dünyaya son merhamet mesajını iletmek gibi üzerlerine düşen sorumluluğu gerektiği gibi hissedebilseydi, ne harika bir iş yapılırdı! Tanıklıklar, cilt 9, 94-97.